BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundige en Wetenschappelijk Nieuws- en Advertentie-Blad.

Zondag den 31 Julij 1831.

NEDERLANDEN.

Breda, den 30sten Julij.

Na de onlangs (Bredasche Courant n°. 144) medegedeelde diplomatieke stukken, hebben wij nog kennis bekomen van eene vroegere nota, tot dezelfde onderhandeling betrekkelijk, welke wij hier laten volgen:

» Sedert de ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, officieel onderrigt zijn geworden, dat de conferentie zich onledig hield met de maatregelen, welke de uitvoering der verbindtenissen jegens Zijne Majesteit, door de vijf Hoven aangegaan, zoude kunnen vorderen, is er genoegzame tijd verloopen, om hen naar deze maatregelen te mogen doen vragen, zonder dat het noodig zij, om deze aanvrage te regtvaardigen.

Ten gevolge der negotiatien, tot welke de aankomst van een zeker aantal Belgen te Londen, afgezonden door het Brusselsche congres na de verkiezing van een Souverein voor Belgie door deze vergadering, aanleiding heeft kunnen geven, zouden zij overhellen tot het vreezen van een nieuw verwijl; doch zij stellen zich gerust door de gedachte, dat het aanbod van zoodanige souvereiniteit, evenzeer als de weigering van den verkozen Prins, of deszelfs aanneming, hetzij dan zuiver en eenvoudig, hetzij voorwaardelijk, alle zaken zijn buiten de protocollen gelegen, welke zich bepaald hebben tot het omschrijven der voorwaarden, aan het erkennen van den Souverein verbonden.

Niet minder zeker is het, dat al deze bemoeijenissen buiten den Koning zijn, wien geene schikkingen tusschen de Belgen en eenen derde kunnen aangaan, en wanneer zelfs de andere voorwaarden, door de conferentie bepaald, geheel zouden vervuld zijn, zoude de persoon, die de souvereiniteit van Belgie aanvaarden zoude, zonder vooraf tot de akte van scheiding te zijn toegetreden, zich daardoor alleen in eene hostile houding tegen Zijne Majesteit plaatsen, en beschouwd moeten worden als Hoogstdeszelfs vijand. Sedert vier maanden strekken al de wenschen van Holland en van zijne Regering tot het spoedig verwezenlijken dezer scheiding, en de Koning, vastelijk besloten hebbende om niets op te offeren van de regten, welke hij zich door zijne toetreding heeft verzekerd, moet volharden in het reeds bij de conferentie bekende voorbehoud, betrekkelijk deszelfs medewerking tot de maatregelen, welke zij oorbaar zal achten te nemen. Het is waar, dat, toen de conferentie door de vertegenwoordigers der vijf Hoven te 's Gravenhage den wensch heeft aan den dag doen leggen, dat Zijne Majesteit zich voor het oogenblik van het gebruik maken van dit voorbehoud mogt onthouden, de Minister van Buitenlandsche zaken in last heeft bekomen, hun een voldoend antwoord mede te deelen, maar thans is het den ondergeteekenden uitdrukkelijk bevolen geworden te verklaren, dat men, aldus antwoordende, uitging van de veronderstelling, dat de conferentie zelve niet vertragen zoude in het daarstellen der middelen, om de annexe A van het 12de protocol ten uitvoer te brengen. Indien deze veronderstelling — ne zoo vele duidelijke en bepaalde verbindtenissen de eenige mogelijke — echter door de tijdomstandigheden niet werd bewaarheid, zoude den Koning geen andere weg overig blijven, dan die van tot zijne eigene middelen toevlugt te nemen, en een perk te stellen aan inwilligingen, welke niet meer bestaanbaar zouden zijn met de uit- en inwendige veiligheid van den Staat, en met de belangen zijner getrouwe onderdanen, reeds zoo sterk op het spel gezet, en welker volstrekte ondergang de uitslag der voortduring van de tegenwoordige crisis wezen zoude.

De ondergeteekenden echter wenschen zich te overtuigen, dat hun krachtige aandrang niet vruchteloos zal zijn aangewend bij de Hooge Gevolmagtigden der vijf Hoven, en dat zij gerlang aan hun Gouvernement de maatregelen zullen kunnen ontwikkelen, door Hunne Excellentien bepaald, om geheel en volledig gevolg te geven aan de schikkingen, die de akte van scheiding, tusschen de [illegible] voorafgaandelijk noodzakelijk [illegible]

In deze hoop, zoo overeenkomstig met den wenschen der vijf Mogendheden, om den algemeenen vrede te behouden, hebben zij de eer Hunne Excellentien de verzekering hunner hoogachting te hernieuwen."

London, 22 *Junij* 1831.

(geteekend) Falck. H. van Zuylen van Nyevelt.

— In langen tijd heeft er geene grootere vergissing plaats gehad dan in de troonrede van den Koning der Franschen. Volgens de eerste afschriften zoude zijne democratische Majesteit gezegd hebben: *de driekleurige vlag waait boven de muren van Lissabon*, bij eene herziening is het gebleken, dat Zoll gezegd of gemeend had: *de driekleurige vlag waait in het gezicht der muren van Lissabon*, en *d'ici à là il y a plus qu'un pas*.

BELGIE.

Brussel den 29sten Julij.

Het schijnt, dat er eerstdaags eene eerste wijziging in het personeel van het ministerie zal plaats hebben. De heer *de Sauvage* zal het departement van buitenlandsche zaken verlaten, dan bij door den heer *Ch. de Brouckere* vervangen zal worden en zal, het gouvernement van de provincie Luik gaan hernemen. De heer *Tielemans*, tegenwoordig gouverneur dier provincie, zal, bij plaats daarvan, het gouvernement der provincie Namen op zich nemen, hetwelk open valt door de zending van den baron *de Stassart* naar Weenen, in kwaliteit van minister plenipotentiaris, belast met den Keizer van Oostenrijk de komst van vorst *Leopold* ten troon van Belgie te vermelden.

De heer *de Stassart* is tot deze zending naar Oostenrijk bestemd geworden, uit hoofde van eenige vroegere betrekkingen met keizer *Frans*, wiens kamerheer hij nog heden is.

— Z. M. heeft, bij besluit van den 27sten julij, den heer *Johnston*, koopman te Liverpool, en den heer *Perkins*, koopman te Messina, respectievelijk tot consuls in die steden benoemd.

Bij een ander besluit des konings van den 26sten julij, is bevolen, dat de akten en papieren van het provisioneel gouvernement en van den regent van Belgie in het archief des koningrijks zullen worden geplaatst.

— De livrij van 's Konings dienstbooden zal zijn een rooden rok, en een zwarte broek met gouden galons, ten einde de nationale kleuren, rood, zwart en geel, voortestellen.

— Wij vernemen, dat aan het engelsch kabinets-courier de zending aangebragt heeft, dat de heer *Adair* benoemd geworden is, om Z. M. den koning der Belgen met zijne komst te troon te geluk te wenschen. Deze diplomaat, door zijne zeer naauwe betrekkingen met den vermaarden *Fox* bekend, wordt zondag of maandag aanstaande in onze hoofdstad verwacht.

— De baron *de Culhat* heeft onzen *Courier* gesobreerd, om zich te beklagen over de wijze, op welke hij naar de gevangenis te Saint-Bernard is overgebragt geworden. Men heeft hem [illegible] boeijen aangedaan, en op eene gewone [illegible] gen van gevangenen geschikt, geplaatst. [illegible]

Antwerpen, den 28sten Julij.

Sedert gisteren heeft onze stad een buitengewoon [illegible] zien. De inwoners beijverden zich om strijd, [illegible] eene waardige wijze te ontvangen. Men had [illegible] tien uren aangekondigd, doch eerst om half drie is [illegible] binnen onze muren gekomen. Z. M. is aan het paleis afgestapt, te midden eener ontelbare menigte, die de lucht van vreugdegeschreeuw deden weergalmen. Het gelaat van den Vorst beantwoordde aan deze algemeene blijdschap. De verschillende autoriteiten werden onmiddellijk ten gehoore toegelaten, de gouverneur begroette Z. M. met eene gepaste aanspraak.

De Koning begeeft zich van hier naar West-Wezel en zendt te-

gen morgen terug gewacht, zullende dezelve morgen avond het muntkanaal feest met zijne tegenwoordigheid vereeren.

— Men verneemt van Brussel, dat de heeren *de Mérode*, *Ch. Rogier* en *Barthelemy* tot ministers van staat zullen benoemd worden.

— De heer *Jules van Praet* van Brugge, schrijver van een geschiedkundig overzigt der Belgische beroerten, is aan het kabinet des Konings geattacheerd.

FRANKRIJK.

Parijs, den 26sten Julij.

Heden liep hier het gerucht van het vertrek van den graaf *Pozzo di Borgo*. Uit zeker bericht is echter onwaar bevonden. De heer *Pozzo di Borgo* liet heden nog uitnoodigingen doen tegen de aanstaande week.

— Een aantal Franschen, aanhangers der vervallene dynastie, bevonden zich te Nice, eene telegrafische depeche, heden morgen ontvangen, kondigt aan, dat de Sardinische overigheid hun bevolen heeft die stad te verlaten. De heeren *de Blacas* en *de Cazes* zijn den 19den vertrokken, om zich naar Genua te begeven. De heeren *Delaveau*, *de Berchier*, *de Boisrichard*, *Feuillant* en eenige anderen hebben almede bevel bekomen, om zich van Nice te verwijderen.

— Aan de hertogin van *Berrij* is niet veroorloofd geworden, om haar verblijf te Genua te verlengen. Zij moet zich thans te Pisa ophouden.

— Bij een rapport van den schout-bij-nacht, baron *Roussin*, aan boord van de *Suffren* den 11den julij, aan den minister van marine, vice-admiraal *de Rigny* gezonden, geeft hij verslag van het, ingevolge ontvangen bevelen, met geweld binnen komen van den Taag, tot voor de kaden van Lissabon en tegen over het koninklijk paleis.

Ten één uur na den middag begon het gevecht. Vierde-half uur later waren alle batterijen, die den ingang beschermen, voorbij gevaren en de driekleurige vlag op alle portugesche oorlogschepen gehesschen, die, in linie geschaard, dwars in de rivier ten anker lagen. Deze vaartuigen, ten getale van 8, bestonden uit een linieschip de *Don Juan VI* van 74 stukken, drie fregatten van 48 stukken, twee korvetten en twee brikken. De Portugezen begonnen het vuur te geven en wel uit de forten *Saint-Julien* en *Bugio*, die den ingang verdedigen; weinige minuten later begon het vuur der franschen te knallen. Gedurende de reeks van batterijen, die 400 à 500 kanonnen lang, langs beide oevers opgerigt zijn en welken wij, gedurende eene vaart van drie en een half uur, de franschen schepen begroetenden is de schade, die deze bekomen hebben, zeer gering. Na tot voor de kade van Lissabon en tegenover het paleis gekomen en daar geankerd te zijn; eischte de schout-bij-nacht *Roussin* van het portugesch gouvernement, om, binnen den tijd van twee uren, tot al de voorstellen toe te treden die bij, vóór het indringen van den Taag, hetzelve gedaan had; onmiddelijk daarop ontving hij volkomen voldoening, blijkens het volgend antwoord van den Portugeschen minister.

„Excellentie,

In antwoord op de opeisching uwer Excellentie, van heden gedagteekend, heb ik de eer aan dezelve te verklaren, dat het gouvernement zijner Zeer Getrouwe Majesteit, door alle middelen, de vijandelijkheden, die gevolgen der jongste gebeurtenissen konden zijn, willende vermijden, de voorstellen aanneemt vervat in de depeche uwer Excellentie van den 8sten dezer.

Uwe Excellentie gelieve de verzekering aan te nemen der hoogachting, waarmede ik de eer heb te zijn,

Lissabon 11 Julij 1831. (Get.) *Burggraaf* de Santarem."

— De expeditie tegen *Médeah* en een gedeelte van den *Atlas*, ter beteugeling der Bedouinen, onder het bevel van den generaal *Boyer*, heeft reeds herhaaldelijk uitslag gehad, en zoo geen dezer al niet den naam van volslagen nederlag geven kan, heeft zij er toch al de kenteekenen van gehad. Ons verlies op dezen togt moet aanzienlijk geweest zijn en beliep, volgens de eerste opgaven 1000 à 1200 man. Dit heeft tot eene hedroevende opmerking aanleiding gegeven. „Heden den 4den julij" schrijft men uit Algiers, „is de jonge van het eene regiment der troepen van *Karl X*, dat door de troepen van *Lodewijk Philippus* piek dan met opperbevel belast worden." — De schier heerlijke dagen voor de driekleurige doek plaats moeten maken.

— Uit het kamp van Terheyden, dat de regering aldaar, of liever de natie, gevormd is, om 25000 man in België aan te voeren, bedraagt de tegenwoordig ongeveer 5000 man, onder welken zeven of acht honderd Polen, alle overigen vijandelijke Hollanders zijn. Men beraamde nog Maandag in de Kempen en hield zich van de medewerking van onderscheidene portugesche regimenten verzekerd, doch volstandiglijk op het korps artillerie ook twijfelde men niet of de boeren in de Algarven zouden gezind zijn, om iedere beweging ten voordeele van dona *Maria* te begunstigen.

— De fondsen stonden ter beurze van heden: de 5 pCts. kontant 96,05 en fijn; de 5 pCts. kontant 97,50 op tijd 97,75, kontant 97,75, op tijd 97,90.

ENGELAND.

Londen, den 30sten Julij.

Zaturdag middag is er op het bureau van buitenlandsche zaken een kabinetsraad gehouden, die des morgens belegd was en van welks afloop de ministers der vijf groote mogendheden eene conferentie hebben gehad.

Maandag namiddag is er weder eene conferentie gehouden van de ministers der vijf groote mogenheden. Daarbij waren tegenwoordig de russische, fransche en oostenrijksche ambassadeurs, de baron *von Wessemberg*, buitengewoon gezant van Oostenrijk; de graaf *Matuscewics*, buitengewoon gezant van Rusland, en de burggraaf *Palmerston*.

— De aanspraak van den Koning der Franschen heeft tot eene zeer opmerkelijke woordenwisseling in het Parlement en bijzonder in het Hoogerhuis aanleiding gegeven. Daar heeft de graaf van *Aberdeen*, de voormalige minister van buitenlandsche zaken, van het tegenwoordig bestuur opheldering gevorderd over den staat der betrekkingen tusschen Frankrijk en Portugal en over de verklaring, dat de belgische grensvestingen geslecht zouden worden.

Over de vraag, omtrent de belgische grensvestingen, zeide de eerste minister, lord *Grey*, dat elk, die de zaken uit een staatkundig oogpunt beschouwde, erkennen moest, dat, na de scheiding tusschen Holland en België in twee afzonderlijke en onafhankelijke koningrijken, de vestingen van België niet op den ouden voet konden onderhouden worden, en dat sommige dier vestingen moesten worden gesloopt. Hij deelde dan het Huis den inhoud van een tot nu toe onbekend staatstuk mede, te weten een protocol van den 17den April, door de vertegenwoordigers van Oostenrijk, Rusland, Pruissen en Engeland geteekend, waarbij deze verklaard hadden, dat de grensvestingen van België te talrijk zijn voor de geldmiddelen van het nieuwe rijk, en daarenboven geen genoegzamen waarborg voor de onafhankelijkheid daarvan opleveren; weshalve, zoodra de onafhankelijkheid zou erkend zijn door de staten van Europa, zij in onderhandeling zouden komen over de bijzondere vestingen, die het gepast zijn zou te doen slechten. Dit besluit, dat niet op aanvraag van Frankrijk was genomen, was den 14den dezer maand ter kennis van den prins *de Talleyrand* gebragt, die hiervan zijn gouvernement dadelijk berigt gezonden en het daardoor in staat gesteld had hiervan melding in 's konings aanspraak te maken. De minister verklaarde alweder, wanneer het daartoe tijd zijn zou, te bewijzen, dat de politiek, die hij en zijne ambtgenooten gevolgd hadden ten aanzien van België en Frankrijk, overeenkomstig was met de belangen van Engeland en met de waardigheid der engelsche kroon.

— Men zegt, dat dona *Maria*, de jonge koningin van Portugal, die te Brest aangekomen is onder den naam van hertogin van Oporto, op weg is naar Engeland.

Mengelingen.

IETS OVER HET MEMORANDUM VAN ********

Aan de Redactie der Bredasche Courant.

Bij het lezen van het artikel in de Bredasche courant van den 1sten dezer maand, betrekkelijk de gebeurtenissen te Brussel in Augustus 1830, ben ik zeer verwonderd geweest over de talrijke verkeerde veronderstellingen, welke dat artikel bevat. Zonder dezelve één voor één te willen wederleggen, zal ik mij alleen bezig houden met het, ter neder stellen der gedachten, welke dat artikel bij mij heeft doen ontstaan.

Het eerste artikel van hetzelfde blad van den 14 Junij jl., zijnde van denzelfden schrijver, heeft mij ingelijks zeer bevreemd, vooral omdat ik dacht, dat hij met meer onpartijdigheid en met meer kennis over de oorzaken der gebeurtenissen zoude hebben geoordeeld, en zich onderscheiden zoude hebben, boven de minderwaardige opstellers der over hetzelfde onderwerp uitgegevene geschriften. Wat betreft deze laatsten, is het verkieslijker hen te verachten, dan hen te antwoorden; want laster, geschreeuw en beleedigingen wederleggen, is zich verlagen tot den rang van die maatlooze schrijvers, die altoos schijnen te vergeten, dat hunne onedele uitdrukkingen schande op hunzelven werpen. Opmerkende maatlooze schrijvers, zal ik opmerken, dat hun geoordeel is, aanmerkingen te maken, zonder zich te noemen; eene wijze, die gedrag van een onedel beoordeelen, afkeuren en bekoelen, beneden mijn de zedenen, die zal nimmer door een man van eer worden gedaan. Men zal mij

kunnen tegenwerpen, dat er omstandigheden kunnen zijn, die het beletten zich bekend te maken; dan, in dat geval, móet een fatsoenlijk man zwijgen.

Komen wij terug op ons onderwerp. Ofschoon het gedrag van den generaal-majoor graaf *van Bijlandt*, ten opzigte der onlusten, welke op den 25 augustus en volgende dagen te Brussel uitbarstten, verschillend is beoordeeld geworden, is deze beoordeeling meestal geschied door personen, die buiten staat waren zijnen toestand te kennen (1). Bijna allen willen, dat hij *geweld* had moeten gebruiken; dan, omdat te gebruiken, moet men toch eerst de middelen daartoe in zijne magt hebben, en het is verwonderlijk, dat de schrijver der beide boven aangehaalde artikelen, insgelijks een dergelijk verkeerd denkbeeld heeft kunnen voeden; hij, die door zijn standpunt, zijne *betrekking* en zelfs door zijne kundigheden, beter de moeijelijke positie van een bevelhebber zonder Artillerie, zonder oorlogs- en mondbehoeften had moeten beseffen; hij, die wel weet, dat men met vijftien honderd drie-en-veertig man geene bevolking van honderd duizend inwoners kan in teugel houden. Het is eene door de geschiedenis gestaafde waarheid, dat, wanneer eene geheele bevolking iets wil, eene bezetting daartegen niets vermag, al ware zij een leger. Wanneer men de gevolgen van die onlusten in aanmerking neemt, dan verzoek ik, dat men eene vergelijking make, tusschen hetgeen te *Brussel* is geschied, en dat gene hetwelk te *Luik*, *Namen*, *Leuven*, enz. heeft plaats gehad. Men zal dan opmerken, dat de generaal *van Bijlandt* Brussel met slaande trommen en alle zijne troepen heeft verlaten, na alvorens de Bank, de Koninklijke paleizen en het leven van vijftien honderd krijgslieden voor het gouvernement te hebben behouden; daarentegen heeft de brave en ongelukkige luitenant-kolonel *Gaillard* uit Leuven moeten vlugten; de generaals *van Geen* en *van Boekop* zijn, terwijl zij zich in forten of kasteelen bevonden, verpligt geweest te kapituleren, en hebben niets anders, dan hetgeen men hen heeft willen laten behouden, op het Hollandsch grondgebied aangebragt; deze beide laatsten zijn bekend geworden, en de generaal *van Bijlandt*.....; indien hij dit niet door het gouvernement is, zal hij zijne belooning in de achting van alle weldenkenden vinden.

Wanneer alle bijzondere hatelijkheden zullen ophouden, wanneer de tijd dáár zal zijn, dat men alles zal kunnen zeggen, zonder vrees van openbare en bijzondere belangen te kwetsen, wanneer de onpartijdigheid van ieder schrijver het vertrouwen van zijne lezers zal bezitten, dan zal men kunnen verwachten een waarachtig en juist verhaal der belgische omwenteling te bekomen, en dan zal men vernemen, dat de generaal *van Bijlandt* alles gedaan heeft, wat een, aan zijn Koning en Vaderland gehecht krijgsman heeft kunnen doen; en het is alleen aan de *ongelukkige* (om geen ander woord te bezigen) expeditie tegen Brussel in September jl., dat men al hetgeen later gebeurd is, moet toeschrijven.

(1) Men zal wel willen toestaan, dat de Noord-Nederlanders nimmer een juist denkbeeld omtrent België hebben gehad, zelfs niet diegenen, welke vermeenen dat dand te hebben leeren kennen, door een korter of langer verblijf alaar; hoe, wil men dan oordeelen over staatkundige gebeurtenissen van een land, waarvan men den *geest* niet kent.

Antwoord. De bovenstaande brief mij door de redactie der Bredasche courant toegezonden, om, door deszelfs plaatsing, mijn antwoord hierop te erlangen, heeft mij eenige oogenblikken in twijfel doen staan, of ik denzelven beantwoorden zou, of dan *neen*. De eerste bij mij opwellende gedachte was: den brief aan de beoordeeling van het lezend publiek over te laten, dewijl ik van deszelfs gezond oordeel eene te gunstige verwachting heb, om het voor noodig te houden, hetzelve, in dit geval, te moeten voorlichten. Eene nadere overweging deed mij hiertoe echter besluiten, en wel, uit een gevoel van medelijden, om eenen, misschien zich voor het *eerst* in het publiek wagenden, *criticus* (het stuk zelve doet zulks vermoeden) eenen goeden raad te geven; als ook om den schrijver, dien ik, om niet altijd dat substantif te gebruiken, met een B. zal betitelen, eenige nadere inlichtingen te geven, en hem uit eenen verkeerden waan te helpen.

De lezing van de eerste zinsnede deed mij vermoeden, dat de heer B. het door hem aangehaalde artikel van den 1sten Julij, zoude nedergelegen, en minste Z. E. spreekt over de talrijke verkeerde veronderstellingen, welke dat artikel bevat, doende daarbij opmerken: dat hij zich bezig zou gaan houden, met het ter nederstellen zijner gedachten daaromtrent, *zonder dezelve één voor één te willen wederleggen.* De *gedachten* van den heer B. zijn dan ook niet verbazend grootsch en alles omvattend geweest, daar hij, zonder voorbij stuk te houden, met zijne *gedachten* een verwaanden terugsprong doet tot den 14den Junij, en, zijne *redeneren* van het stuk zelve afbrengende, eene verwarde maakt in zijne eigene denkbeelden omtrent naamlooze schrijvers. Te stond was het brandje omgekeerd, om den naam van den *criticus* onder het zelve te zoeken; maar vond, tot mijne groote teleurstelling, den brief niet ondertekend, en alleen slechts een N.B. dat, indien de schrijver van het *Memorandum* den schrijver van den brief wenschte te leeren kennen, of zoo hij iets tegen de daarin uitgedrukte gevoelens mogt willen inbrengen, eerstgenoemde alsdan, tot de kennisneming daarvan, zich had te vervoegen tot de uitgevers der *Bredasche courant*. De heer B. vergeve het mij, dat zijn brief mijne nieuwsgierigheid niet opgewekt heeft, om er eene briefport aan te wagen, ten einde deze opgave te erlangen, daar Z. E., bij het herlezen zijns briefs, met mij zal moeten toestemmen, dat, na de door mij hieronder nog te geven verklaring, de inhoud te oppervlakkig en te niets beduidend is, en ik dan misschien in personaliteiten zoude vervallen, die ik altijd zal zoeken te vermijden.

Ter beantwoording der tweede zinsnede, zal ik den heer B. meêdelen, alhoewel dezelve niet aan den schrijver van het *Memorandum* gerigt schijnt, deswijl de heer B. denzelven *vermoeast* te kennen, eene kleine terechtwijzing mogten doen, om, wanneer Z. E. misschien nogmaals over dergelijke gevallen zijne *gedachten* wilde ter neder stellen, Z. E. niet in dezelfde *voorbarigheid* te doen vallen. De teregtwijzing is deze: dat, namelijk, niet elke schrijver de gewoonte heeft, onder elke bladzijde van het door hem geschreven boek, noch onder elk nieuw artikel, dat *vervolgd* wordt, zijnen naam te stellen. Ook deze gewoonte heb ik, hetgeen mijne lezers mij gaarne zullen vergeven, niet; doch ben daarom niet van voornemen, mijnen naam te verbergen.

De bedoelde *Fragmenten* zijn losse stukken uit een door mij gehouden dagboek, dat, nog niet voor de drukpers bewerkt zijnde, thans mij alleen dient, om de redactie der *Bredasche courant* te verpligten, welke mij tot het leveren van eenige dezer Fragmenten, bij gelegenheid dat ik mij eens in Breda bevond, heeft aangezocht. Mijn voornemen is evenwel, het geheele *Memorandum* onder mijnen naam in het licht te geven, en zal ook nu, zoodra ik het beloofde getal *Fragmenten* heb afgeleverd, onder het laatste mijnen naam, des noods met groot *kapitaal romein*, of *engelsche letters* doen drukken; — tot zoo lang blijft dezelve geheim.

Uit de zijdelingsche toespeling van mijn *standpunt*, mijne *betrekking* en kundigheden, heb ik genoeg gezien, om den heer B. opmerkzaam te maken, dat hij zich in den persoon des schrijvers der meergenoemde Fragmenten, zoo als trouwens, naar ik vermeen, bij anderen ook het geval is, bedriegt, — zullende Z. E. later dit met mij moeten toestemmen.

Omtrent den overigen inhoud des briefs heb ik ook *mijne* gedachten laten gaan, welke mij dan ook op het vermoeden hebben gebragt, dat de heer B. welligt een nabestaande, bloedverwant, vriend of vereerder van den heer generaal-majoor graaf *van Bijlandt* mag zijn, en in dat geval, beide men Z. E. pogingen moeten bijleggen; doch daarbij zonder mijn leven, in het belang van den graaf *van Bijlandt*, den wensch kunnen toegeven, indien Z. E. een verdediger bevonden had, daartoe eenen beteren uitgekozen dan den heer B. te kiezen; want indien Z. E. het Fragment, pag. 7, met aandacht naleest, zal Z. E. moeten bekennen, dat het gedrag van den graaf *van Bijlandt* daarin, in weinige regels, met meer behendigheid verdedigd is, dan in Z. Es. geschrijf, die nu, zonder het te willen, mij dwingt in bijzonderheden te treden, die ik vooral nog gaarne had zoeken te vermijden. De heer generaal-majoor graaf *van Bijlandt* heeft zich publiek verdedigd en heeft daardoor ook aan het publiek het regt gegeven, hierop aanmerking te maken. Van dit regt heb ik gebruik gemaakt, en zal het steeds maken, zonder evenwel de grens van bescheidenheid te overschrijden.

(*Het vervolg hierna.*)

Aan de Redactie der Bredasche Courant.

In uw dagblad van den 23sten dezer N°. 145, vinden wij een antwoord van den heer *A. Simons*, op een door onzen waardigen en geachten chef geleverd artikel, hetwelk niet alleen onze alter goedkeuring had weggedragen, maar ons tevens met een gevoel van erkentelijkheid voor hem doordrongen, die de eer en belangen zijner onderhebbenden met zoo veel waardigheid en grond verdedigde.

Het antwoord nu, wel verre van te beantwoorden aan het gevolg, dat men te regt had kunnen verwachten, levert, *in tegendeel*, het bewijs op, dat de heer *A. Simons* in zijn geschrift volhardt. — Meer vertrouwaardigd trouwens, dan getroffen door dit antwoord, zouden wij hetzelve, met de te regt verdiende minachting, hebben ter zijde gelegd, bijaldien wij ons, door de daarin voorkomende bedreiging, niet tot het tegendeel voelden aangespoord; en daarom is het dan ook, dat wij gezamenlijke officieren onzen respectieven chef hebben verzocht, ten einde alle denkbeeld van personaliteit weg te nemen, de beantwoording daarvan aan ons te willen overlaten.

Dit antwoord zal dan alleen daarin bestaan, dat wij den heer *Simons* uitnoodigen en des noods aanmanen, om:

1°. Met de zoo hoogbedreigde toelichting, welke zoo zeer ten nadeel onzer afdeeling moet pleiten, openlijk te voorschijn te komen.

2°. Om de bewijzen te leveren, voor de waarheid van zijn gezegde, dat

» In de eerste verwarring op geen *volk*, behalve van de artillerie, staat was te maken, enz.", ook op de 10de afdeeling Infanterie toegepast kunne worden.

Wij willen hierbij aanmerken, dat wij ons gedrongen zien met bloote gezegden zullen te vreden stellen, vermits het verwijzen naar een dagorder, welke volgens het oordeel van een ieder geene blijken draagt van een vergroot en dus nog veel minder verloren vertrouwen, geheel overbodig en op waarheid gegronde bewijzen, terwijl wij, bij gebreke van dien, het geschrift van den heer *Simons* als laster-stuk zullen aanmerken.

Van vertrouwaardigheid daarbij de heer *Simons* spreken, vertrouwaardiging verdient voorzeker degeen, die, met de schreeuwendste

ongeregtigheid, zijn land, voor het oog van geheel Europa, in deszelfs trouwe Verdedigers durft lasteren, tegen die het er toe leidt, om een geheel Korps, ja zelfs een groot gedeelte van een wapen, in een zoo belangrijk tijdstip, van het vertrouwen Z. M., door het Vaderland in hetzelve gesteld, te beroven.

Wij achten dit vertrouwen te doen staande, door onze aanmerkingen over de handgenoten aan deze, dat de omstandigheden, waarin wij ons bevinden, nopen ons ons onledig te houden met edeler bedoelingen, dan ons in eenen pennenstrijd met den heer *Simons* in te wikkelen, en zullen wij ons derhalve dan ook met geen verder geschrijf inlaten, hetwelk tot hatelijkheden zonde kunnen overhellen, en daardoor de waarheid benadeelen, waarmede wij in het gemoed onzer pligtvervullingen, geene veranderingen vreezen.

Wij maken van deze gelegenheid gebruik, om de redactie voor het plaatsen van den brief van den heer kolonel, alsmede voor het daarop gepaste antwoord, onzen welmeenenden dank te betuigen, haar tevens verzoekende, deze in haar geëerd blad te willen opnemen.

Citadel van Antwerpen, den 26 July 1831.

Het Korps Officieren der 10de Afdeeling Infanterie.

Met de plaatsing van dezen brief keuren wij niet alleen dat antwoord goed, maar vereenigen ons, wat de hoofdzaak betreft, geheel met het korps officieren der 10de afdeeling. Wij geloven echter te moeten aanmerken, dat de *bedoeling* van den heer *Simons* niet geweest is iemand te beleedigen, zoo als echter, in de aangehaalde zinsnede, wel degelijk het geval is. Men moet zulks veel meer aan eene groote *oppervlakkigheid* en *geringe zaakkennis* toeschrijven, waarmede een groot gedeelte des bewusten boeks door Prof. S. geschreven is, en welk geschrift ten duidelijkste waarheid is, het spreekwoord: *schoenmaker houdt u enz.* bewijst.

Wij komen derhalve, wellig spoedig, breedvoeriger terug en merken hier alleen nog dit aan, dat, al ware de door den heer S. aangehaalde dagorder in veel sterker bewoordingen gesteld dan zij werkelijk is, Zijn Hoogel. daardoor nog niet tot de, door hem gebezigde beleedigende uitdrukking geregtigd zoude zijn.

de Redactie.

Door Kwitering van Affaire.
UIT DE HAND TE KOOP.

Het aanzienlijk, wel bekend, en van ouds gerenommeerd Logement, *Hôtel de Flandres* staande te Breda, bevattende: Ruime VERTREKKEN, groote STALLINGEN, KOETSHUIS en TUIN, enz. enz., benevens de zelfs VOERMANS AFFAIRE. Nadere Informatien bij den Eigenaar, de *Weduwe Verhopt*, te Breda. Brieven Franco.

* * Men verlangt ten spoedigste in een Apotheek bij eene Weduwe in Noord-Braband, een PROVISOR van de Roomsche Godsdienst, onder vrij voordeelige voorwaarden. Adres onder letter M. bij de Uitgevers dezer. Brieven *Franko*.

* * Uit de Hand te Koop: Een CHAR-A-BANC voor 9 Personnen, te rijden met een of twee Paarden, te bevragen bij *Jan Polk*, wonende bij de kerk in Terheijden bij Breda.

* * H. HOFFMEISTER van Leijden, heeft de eer door deze zijne geëerde begunstigers te informeren, dat hij alhier is uitgepakt voor den tijd van acht dagen, met een zeer fraai assortiment fijne beschilderde PORSELEINEN PIJPEN, Echte MEERSCHUIME in Wasch, en Olij, alle van de beste en schoonste kwaliteiten. Logeert in de Karrestraat Lett. B. No. 18.

Breda, den 30 Julij 1831.

* * Bij N. VAN DER MONDE te *Utrecht*, komt heden van de Pers:

I. *Kloeting beschouwing der vraage* Welke moeten, uit het dubbel oogpunt der welvaart en onafhankelijkheid, voor NOORD-NEDERLAND de onvermijdelijke gevolgen zijn van deszelfs afscheiding van BELGIE. f 0,75.

II. *Algemeene Hoofdschriften ontwerp* tot TRAILLEREN DER BATALJONS der koopen Infanterie, door Z. M. Hr Prins *Frederik der Nederlanden*, kl. 8°. met uitslaande muzijk voor de Hoornblazers, *achtste druk*. f 0,40.

III. VELDDIENST tot onderrigt voor Onder-Officieren en Korporaals der Infanterie, kl. 8°., *negende druk*. f 0,30.

IV. TABLEAU der KOMMANDO'S en BEWEGINGEN van de Bataillons Schutters, door Mr. *J. J. Natrijt*, op folio, met uitgekleurde Platen. f 3,50.

Van dit Werk is zoo wel den Text als de Platen in nieuwe druk bekomen.

V. Bij denzelfden Onderwijzer de onderscheidene HANDGREPEN met de daarbij behoorende Lauriers in gebruik zijnde Wapenen. f 0,50.

De Boek- en Plaatdrukker J. J. WIJNHOVEN HENDRIKSEN te Rotterdam, geeft heden uit:

I. De *zesde en verbeterde Druk* van de Vernieuwde Rekenkunst van Mr. WILLEM FARIJENS, uit welke alleen de voornaamste regelen dier wetenschap leeren kan, op nieuw reder voorstel nagezien en elken regel met een definitie van denzelven vermeerderd door een Onderwijzer te Rotterdam, ingerigt overeenkomstig het nieuwe stelsel van Maten, Gewigten en Geldspecien. Prijs 30 Cents.

II. A. MAAS VAN VOLENHOVEN, Kinderlijke Gebeden, Lofzangen en Dichtstukjes, derde druk. — De Uitgever door aankoop eigenaar van dit voortreffelijk Kinderboekje geworden zijnde, waarvan de prijs altijd 60 Cents geweest is, heeft thans de prijs gesteld op 30 Cents, ten einde dit werkje meer algemeen en tot schoolgebruik zou kunnen dienen.

III. Voorbeelden van gemeenzame brieven voor onderscheidene gelegenheden. Tweede stukje Vraagbrieven. Prijs 10 Cents. In dit stukje komen zestien brieven voor, onder anderen van den zoon in het leger aan zijn vader, van een wees aan denzelfs voogd, van een zoon of dochter aan deszelfs vader of moeder, van een broeder aan zijne zuster, van een minnaar aan zijne beminde, van een vriend aan zijn vriend, enz. enz. met onderscheidene antwoorden.

IV. De zesde druk van J. PUTKERS, Gronden der Nederduitsche Taal. Prijs 45 Cents.

V. De tweede druk van J. PUIKERS, Rekenboek voor Eerstbeginnenden. Prijs 10 Cents.

VI. De vierde druk van het nieuw Burger-Keukenboek, behelzende Voorschriften tot gereedmaking van Soepen, Vleesch, Visch, Groenten, Gebakken, enz. enz., zoo als die algemeen in ons land in de huishouding toebereid worden, alles volgens het nieuwe stelsel van Maten en Gewigten. Prijs gebonden.

VII. Kort Onderrigt in de Geographie of Aardrijkskunde voor de Scholen. Tweede druk. Verbeterd door een Schoolonderwijzer. Prijs 10 Cents.

VIII. De behandeling van alle tegennatuurlijke Verlossingen tot hare grootste eenvoudigheid gebragt, voorafgegaan door het werktuigelijke der Natuurlijke Verlossing door JULES HATIN, Prof. in de Verloskunde enz. te Parijs, uit het Fransch vertaald door Mr. J. RUICHAVER, Praktiserend Heel- en Vroedmeester te Rotterdam. Prijs f 1,50.

Voorts zijn bij gemelden Uitgever te bekomen: Zeer fraaije in het koper gegraveerde Wissels, Assignatien en Kwitantien. Prijs de 100 f 1:— Verders nog een aantal artikelen, als: Hollandsche en Fransche gekleurde en zwarte Charaddes en Deviezen voor Banketbakkers; roode, witte, blaauwe en groene signatuur en Poltebriefjes voor Apothekers; Staalkaarten en Starretjes voor Lakenkoopers; gedrukte Rekeningen voor Heeren Doctoren, Chirurgijns en Apothekers, zeer fraaije gekleurde Gelegenheids-Kraaijes op het pelspapier; Nachtlicht à 10 Cts, 30 Cts. en 20 Cts. het halfrijg doosje; pleis en pillen Ouwelen; Trouw- en Rouwbrieven; gegilgogeerde Visietekaartjes; Verwdoozen; Kaart- en Hamerspel, Stoombootspel, Tooverspellen 6 soorten à 15 Cent per stuk, Uilen- en Ganzenspellen, Schutterspellen, enz. enz.

Bestellingen op een en ander kunnen gegeven worden bij de Uitgevers dezer, BROESE & COMP. te Breda, en bij elken Boekverkooping in gansch Nederland.

NIEUWE FRANSCHE en HOLLANDSCHE LEES-SOCIETEIT,

Bij BROESE & COMP. te *Breda*, tegen f 1,00 per maand, voor binnen en buiten de stad. Catalogus voor ieder lid gratis verkrijgbaar.

De Bredasche Courant verschijnt van 1 January 1831, vijf malen in de week, te weten des Zondags, Dinsdags, Woensdags, Vrijdags en Zaterdags. Hiervan worden gelegd 5 nummers op heele vellen uitgegeven. De prijs is, franco per post voor het geheele Koninkrijk tot 4,50 in de 3 maanden, wanneer begrepen de Buitengewone nummers.

20 Cents voor eenzelfde inrukking gerekend. Franco aan de uitgevers.

Te Breda, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.